

Sygn. akt II K 216/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Belchatowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR P. N.

Protokolant: st. sekr. sąd. E. G.

w obecności Rej. Prokuratora: B. G., K. J.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 31 maja 2016 roku i 28 czerwca 2016 r.

sprawy **T. K.**, urodzonego (...) w Ł., syna B. i K. z domu B.

oskarżonego to, że:

w dniu 21 stycznia 2016 roku o godzinie 14:40 w miejscowości R. ul. (...) gmina woj. (...) będąc uprzednio skazanym za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 15 maja 2007 roku sygn. akt VI K 224/07, kierował po drodze publicznej pojazdem marki F. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości określonym stężeniem 0,60 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu mając jednocześnie cofnięte uprawnienia przez Starostę (...) do kierowania pojazdami decyzją nr(...) (...) / z dnia 27-04-2007 roku,

to jest o czyn z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 180 a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- 1) oskarżonego **T. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 4 k.k. i art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- 2) na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza **T. K.** na okres 2 (dwóch) lat próby;
- 3) na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierza **T. K.** grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych;
- 4) na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego **T. K.** dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego;
- 5) na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego **T. K.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych;
- 6) zasądza od oskarżonego kwotę 170 (sto siedemdziesiąt) złotych opłaty oraz kwotę 70 (siedemdziesięciu) złotych tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków sądowych.

Sygn. akt II K 216/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 stycznia 2016 r. asp. sztab. K. K. (2) i sierż. A. W. pełnili służbę patrolową na ternie gminy R.. Koło godziny 14:40 na ul. (...) zatrzymali do kontroli pojazd marki F. (...) o nr rej. (...). Kierującym był T. K.. Po dokonaniu sprawdzenia w bazie informatycznej okazało się, iż nie ma on uprawnień do kierowania pojazdami.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego T. K. k. 14 – 15, 45, notatka urzędowa k. 1/.

Urządzeniem alcosensor wykonano badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikiem 0,60 mg/l. Następnie wraz z T. K. funkcjonariusze Policji udali się do KP R. celem przebadania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem alcometr z wynikiem: 0,60 mg/l o godzinie 15:18 i 15:23.

/dowód: protokół badania urządzeniem alcosensor k. 2, protokół badania urządzeniem alcometr k. 3/.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 15 maja 2007 r. w sprawie sygn. akt VI K 224/07 T. K. został skazany za czyn z art. 178a § 1 kk popełniony w dniu 01 lutego 2007 r. na karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda. Na podstawie art. 42 § 2 kk orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 1 roku, a na jego poczet zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy od 01 lutego 2007 r. Ponadto na podstawie art. 49 § 2 kk zasądzono od T. K. na rzecz Fundacji na Rzecz Osób (...) w Wypadkach Komunikacyjnych (...) w T. świadczenie pieniężne w kwocie 300 złotych, oraz obciążono go kosztami postępowania w sprawie. T. K. kwotę świadczenia uiścił w dniu 09 maja 2016 r.

/dowód: odpis wyroku SR w Bełchatowie sygn. akt VI K 224/07 k. 10, pismo SR w Bełchatowie k. 11, akta sprawy SR w Bełchatowie VI K 224/07, notatka urzędowa k. 55, dowód wpłaty z dnia 09 maja 2016 r. k. 39/.

T. K. posiadał prawo jazdy kategorii AB nr (...) wydane 19 lipca 2006 r. i dokument znajduje się w depozycie Starostwa Powiatowego w B.. Uprawnienia do kierowania pojazdami zostały cofnięte decyzją z dnia 27 kwietnia 2007 r. (...) z uwagi na istnienie przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami silnikowymi wszystkich kategorii.

/dowód: pismo Starostwa Powiatowego w B. z dnia 29 stycznia 2016 r. k. 5, decyzja z dnia 27 kwietnia 2007 r. k. 8/.

T. K. ma 37 lat. Z zawodu jest ślusarzem. Posiada wykształcenie średnie. Utrzymuje się z pracy w rolnictwie i z tego tytułu osiąga dochód w kwocie 500 zł netto miesięcznie. Jest żonaty. Był uprzednio karany.

/dowód: oświadczenie oskarżonego k. 44, karta karna k. 9/

Oskarżony przyznał się, iż kierował swoim samochodem pod wpływem alkoholu i bardzo tego żałuje. Jednak wyjaśnił, że świadczenie na rzecz fundacji zasądzone mu wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 15 maja 2007 r. w sprawie sygn. akt VI K 224/07 zostało wpłacone przez jego żonę, gdyż to ona zajmuje się sprawami finansowymi w rodzinie. Wpłaciła pieniądze na pocztę w R., a grzywnę i koszty z tego wyroku uiściła w kasie sądu.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego T. K. k. 14 – 15, 45/.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Stan faktyczny niniejszej sprawy co do tego, iż T. K. w dniu 21 stycznia 2016 r. kierował swoim samochodem znajdując się w stanie nietrzeźwości jest bezsporny. Oskarżony bowiem przyznał się do popełnienia tego czynu, a oświadczenie to jest zgodne z wynikiem badania urządzeniem kontrolno – pomiarowym do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu.

Wysokość stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu Sąd ustalił na podstawie wiarygodnych protokołów z badania urządzeniami alcosensor i alcometr, bowiem sporządzone zostały przez uprawnione do tego osoby, a ich treść nie budziła wątpliwości.

Nie ulega również wątpliwości, że T. K. nie posiadał uprawnień do kierowania pojazdami, bowiem zgodnie z decyzją z dnia 27 kwietnia 2007 r. zostały one cofnięte z uwagi na przeciwwskazania zdrowotne, co potwierdza załączona do akt sprawy kserokopia decyzji (...). Sąd uznał ją za wiarygodną, bowiem jej treść nie budzi wątpliwości, została sporządzona przez uprawniony organ i strony jej nie kwestionowały.

Uprzednią karalność oskarżonego Sąd ustalił w oparciu o dokumenty w postaci danych o karalności i odpis wyroku skazującego. Były to bowiem dowody obiektywne, które zostały załączone na potrzeby niniejszej sprawy i brak jest podstaw aby kwestionować ich treść.

Sporną kwestią w niniejszej sprawie było to, czy oskarżony uregulował świadczenie pieniężne w kwocie 300 zł na rzecz Fundacji na Rzecz Osób (...) w Wypadkach Komunikacyjnych (...) w T. orzeczone wobec niego wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 15 maja 2007 r. w sprawie sygn. akt VI K 224/07. Powyższe bowiem warunkowało o zatarciu skazania, a tym samym o kwalifikacji prawnej czynu popełnionego w dniu 21 stycznia 2016 r. Jak wynika natomiast z wiarygodnych ustaleń poczynionych przez Sąd, T. K. powyższą płatność uiszczył dopiero w dniu 09 maja 2016 r., a więc po wydaniu wyroku nakazowego w niniejszej sprawie. Do tego czasu powyższe świadczenie nie było uregulowane.

Zdaniem Sądu w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego, jak i zeznania jego żony M. K. stanowią przyjętą przez nich linię obrony. Oskarżony nie posiada dowodu wpłaty świadczenia na cel społeczny, którą według niego uregulowana została zaraz po uprawomocnieniu się wyroku w sprawie. Poza tym jak wynika z pisma przesłanego przez Poczta Polską nie dysponują oni dowodami wpłat ze wskazanego przez oskarżonego czasu, kiedy miało zostać uiszczzone świadczenie, z uwagi na to, iż upłynął okres archiwizowania. Sąd ustalił natomiast w oparciu o akta sprawy sygn. akt VI K 224/07, iż świadczenie nie zostało uregulowane do dnia 09 maja 2016 r. Okoliczność tę potwierdza informacja uzyskana od pracownika fundacji (...) (notatka urzędowa k. 55), z której wynika, iż wpłata od T. K. została dokonana dopiero niedawno.

W związku z powyższym Sąd uznał T. K. za winnego tego, że w dniu 21 stycznia 2016 roku o godzinie 14:40 w miejscowości R. ul. (...) gmina woj. (...) będąc uprzednio skazanym za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 15 maja 2007 roku sygn. akt VI K 224/07, kierował po drodze publicznej pojazdem marki F. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości określonym stężeniem 0,60 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu mając jednocześnie cofnięte uprawnienia przez Starostę (...) do kierowania pojazdami decyzją nr (...) z dnia 27-04-2007 roku.

Opisane zachowanie wypełnia znamiona występku określonego w art. 178 a § 4 kk, gdyż oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości. Nie ulega, bowiem wątpliwości, że samochód osobowy jest pojazdem mechanicznym. Oskarżony natomiast prowadził go po drodze publicznej, a więc w ruchu lądowym. Zawartość zaś, alkoholu w wydychanym powietrzu przekroczyła wartość określoną w art. 115 § 16 kk, który zawiera definicję stanu nietrzeźwości.

Nadto przypisanego czynu oskarżony dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w sprawie Sądu Rejonowego Bełchatowie z dnia 15 maja 2007 r. w sprawie sygn. akt VI K 224/07, a z uwagi na to, iż nie uiszczył świadczenia na cel społeczny orzeczonego wskazanym wyrokiem w dacie popełnienia zarzucanego mu czynu, skazanie nie podlegało zatarciu. W związku z powyższym, ostatecznie przyjąć należało, iż czyn oskarżonego wyczerpał znamiona art. 178 a § 4 kk.

Jak wnika z art. 107 § 4 kk w brzmieniu obowiązującym przed 21 marca 2015 r. w razie skazania na grzywnę albo karę ograniczenia wolności, zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem 5 lat od wykonania lub darowania kary

albo od przedawnienia jej wykonania; na wniosek skazanego sąd może zarządzić zatarcie skazania już po upływie 3 lat. W chwili obecnej natomiast zatarcie skazania następuje w ciągu roku od wykonania kary grzywny. Ponieważ grzywna w sprawie VI K 224/07 została wykonana w dniu 27 lipca 2007 roku można by uznać, iż doszło do zatarcia skazania.

Jednak w § 6 tego przepisu wskazano, że jeżeli orzeczono środek karny, zatarcie skazania nie może nastąpić przed jego wykonaniem, darowaniem albo przedawnieniem jego wykonania. Nadmienić należy, iż w dacie wyrokowania skazanie uległo zatarciu z uwagi na uiszczenie przez oskarżonego w dniu 09 maja 2016 r. świadczenia pieniężnego orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego Bełchatowie z dnia 15 maja 2007 r. w sprawie sygn. akt VI K 224/07.

Czyn oskarżonego wypełnił także znamiona z art. 180a kk bowiem prowadził on na drodze publicznej pojazd mechaniczny podczas, gdy uprawnienia do kierowania pojazdami zostały mu cofnięte decyzją z dnia 24 kwietnia 2007 r. (...).

W niniejszej sprawie wystąpił, zatem zbieg przepisów ustawy. Zbieg ten ma charakter realny, gdyż ani reguła specjalności, konsumpcji czy subsydiarności w odniesieniu do zbiegających się przepisów nie znajduje zastosowania. W związku z tym zgodnie z art. 11 § 2kk, Sąd dokonał kumulatywnej kwalifikacji prawnej czynu uznając, iż wypełniał on dyspozycję art. 178a § 4 kk i art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Przypisany oskarżonemu czyn miał charakter zawiniony. W ustalonym stanie faktycznym T. K. mógł zachować się zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym i nie zachodziły żadne okoliczności, które wyłączałyby jego winę. Ponadto, czyn ten był bezprawny, a stopień jego społecznej szkodliwości był wyższy niż znikomy.

Przy wymiarze kary Sąd na niekorzyść oskarżonego poczytał jego uprzednią karalność. Na korzyść Sąd przypisał mu przyznanie się do winy.

W związku z powyższym Sąd na podstawie art. 178a § 4 kk w zw. z art. 11 § 3 kk Sąd wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, która według Sądu odpowiada stopniowi winy oskarżonego oraz społecznej szkodliwości jego czynu, a także pozwala osiągnąć zapobiegawcze i wychowawcze cele kary wobec niego.

Na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 kk oraz art. 70 § 1 kk Sąd warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat. W ocenie Sądu, pomimo tego, że T. K. był już karany za przestępstwo z art. 178a §1 kk jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary, a w szczególności można żywić przekonanie, że zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Przypisany, bowiem oskarżonemu występki popełniony został w znacznej odległości czasowej od

poprzedniego skazania, a wobec oskarżonego nie były jeszcze stosowane środki oddziaływania w warunkach izolacji penitencjarnej.

Mając na względzie urealnienie aktualnie odczuwanej dolegliwości karnej za przypisane oskarżonemu przestępstwo oraz względy wychowawcze, Sąd w oparciu o art. 71 § 1 kk wymierzył mu grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych, ustalając w oparciu o dochody oskarżonego, jego warunki osobiste i majątkowe oraz możliwości zarobkowe wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł. Oskarżony bowiem utrzymuje się z pracy w gospodarstwie i osiąga stosunkowo niskie dochody tj. 500 zł miesięcznie.

W niniejszej sprawie, Sąd stosownie do treści art. 42 § 3 kk zobligowany był do orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów. W myśl, bowiem powołanego przepisu, Sąd orzeka dożywotno zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w przypadku skazania za czyn z art. 178a § 4 kk. Ponadto na względzie należy mieć to, iż uprawnienia do kierowania pojazdami oskarżonemu zostały cofnięte z uwagi na istnienie przeciwwskazań zdrowotnych, a mimo to prowadził on pojazd mechaniczny dodatkowo znajdując się w stanie nietrzeźwości. Powyższe świadczy o jego wysoce lekceważącym stosunku do obowiązujących przepisów i decyzji odpowiednich organów. Poza tym stwierdzić należy, iż T. K. stanowi istotne zagrożenie w ruchu drogowym z uwagi na przeciwwskazania zdrowotne.

Kolejną konsekwencją skazania za przestępstwo przeciwko komunikacji określone

w art. 178 a kk było orzeczenie na podstawie art. 43a kk świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Jego wysokość zgodnie z art. 43a § 1 kk nie może przekroczyć 60.000 zł, a zgodnie z § 2 tego przepisu w przypadku skazania za czyn z art. 178a § 4 kk nie może być niższe niż 10.000 zł. Sąd orzekł świadczenie w najniższej przepisanej prawem wysokości 10.000 zł, uznając iż jest adekwatne do przestępstwa przypisanego oskarżonemu oraz pozwala dodatkowo spełnić cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, a także realizuje potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W oparciu o art. 627 kpk i art. 616 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 z późn. zm.) Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 170 zł tytułem opłaty oraz kwotę 70 zł tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków.